

til at lide Tab ved det foreliggende Forslag. (Afbrydelse af T. H. Nielsen.) Det ærede Medlem siger, at Forslaget ikke har en tilstrækkelig stigende Skala, som nu kan benyttes; jeg vil dertil sige til det ærede Medlem, at indenfor den Grændse, som Lovforslaget opstiller her, ville de paagjældende Kommuner have fuld Adgang til at anvende, hvilken Skala de ville. Den Grændse, der er sat mellem 200 Kr. og 6,000 Kr., er saa vid, at jeg er overbevist om, at der vil neppe findes ti af de Kommuner, som det ærede Medlem særlig sigtede til, nemlig de jydskke Hedekommuner, som faae Brug for noget Mere. Vi have ganske vist, hvis jeg maatte dvæle med blot et Par Ord ved dette Spørgsmaal om den stigende Skala, affaaet dette ved Forslaget om at have denne Grændse af 6,000 Kr. Det er af ren, bar og skjær Omhed for de store Indtægter, der jo her i Landet falde i Reglen sammen med det store Hartkorn. Vi have jo hørt disse store Værdier beklage sig stærkt i disse Dage, og jeg vil i den Henseende erkjende, at der kan være en Grændse, som i den Henseende kan drages. Jeg mener imidlertid, at der indenfor den Grændse, som Lovforslaget opstiller, vil der baade opadtil — idet man maa erindre, at den Byrde, som tages bort fra Skatteindtægter, der ligge under 6,000 Kr., vil komme til at falde paa dem, som ligge over 6,000 Kr. — og ogsaa nedadtil ved de Bestemmelser, som her ere foreslaaede, blive raadet tilstrækkelig Bød paa alle berettigede Klager. Hvor enig jeg forøvrigt er med det ærede Medlems Ytringer om Hartkornskatten, tror jeg dog, at det hverken nogenfinde er muligt og heller ikke er rigtigt at komme fuldstændig bort fra Hartkornskatten efter den historiske Stilling, den engang har faaet, men den Indskrænkning, som den efter Lovforslaget vil faae, anser jeg for et saa værdifuldt Skridt i den rigtige Retning, at jeg er overbevist om, at Enhver, som vil tænke noget nøiere derover, ogsaa vil skjønne, at det er tilstrækkeligt. Det ærede Medlem kom ind paa nogle Ytringer af mig om det mindre Ansættelige i at flytte Bestatningen fra Kommunerne over til Staten og hævdede som sin Opfattelse og som en Tanke, han havde givet Udtryk fra Begyndelsen af, at der snarere skulde finde en Udvikling Sted i modsat Retning. Deri er jeg som sagt uenig med det ærede Medlem. Jeg tror, at man skal være varsom med at gaa den Vej. Det ærede Medlem anviste os ganske vist, at en Formue- og Indkomstskat til

hjælp over alle Vanffeligheder, at den Uretfærdighed, som Beskatningen til Staten i dette Øieblik indeholder, vilde løses ved en saadan Formue- og Indkomstskat. Det ærede Medlem maa erindre, at hvilken Formue- og Indkomstskat vi end komme til at faae opstillet for Staten, vil den aldrig nogenfinde kunne blive af det Omfang, at den væsentlig kunde forrykke Statsindtægternes og Statskatternes Karakter. Det ærede Medlem maa erindre, at her dreier det sig jo om Statsindtægter paa 20, 30, 40 Millioner, og de Indkomst- og Formueskatter, vi have haft til Forhandling overfor Staten, har kun dreiet sig om langt, langt mindre Beløb, saa det ærede Medlem maa ikke danne sig den Illusion, at man egentlig ad den Vej skulde kunne fuldstændigt omkalfatre Beskatningen til Staten. Derimod har man til Kommunen et gunstigt Grundlag til at tilvejebringe en retfærdig Beskatning, og det foreliggende Lovforslag viser Veien til at fuldstændiggjøre Retfærdigheden. Derfor siger jeg, at Demokrater skulde være varlige for, med de bestaaende Forhold mellem direkte og indirekte Beskatning her i Landet, at vælte Stort over fra Kommunerne til Staten. De vilde derved komme til at ramme den mindre Statteevne mere, end nu er Tilfældet. Det staar nu forøvrigt i Forbindelse med den Opfattelse, som ogsaa jeg vedkjender mig, at jeg har mere Vist til at gaa i Retning af Decentralisation end det Modsatte. At dette er imidlertid Indstuds-bemærkninger overfor det ærede Medlem, som jo kun indirekte vedrøre Sagen. Jeg har endnu en Bemærkning om det foreliggende Vædringsforslag, hvorfor det ærede Medlem fra Højens førte Ordet. Jeg skal kun derved sige, at skjøndt ikke disse Vædringsforslag have været særlig behandlede i Udvalget, har dog Affattelsen af de paagjældende Paragrafer været Gjenstand for en saa omhyggelig Overveielse i Udvalget, at jeg ikke tror, at Udvalget vil være tilbøjeligt til at tilraade nogen Vædring deri. I og for sig dreier det sig her om saa fine Distinktioner af de konstitutionelle Begreber, at jeg anser det for at være mindre rigtigt og hensigtsmæssigt at komme ind paa en yderligere Drøftelse af dette Spørgsmaal end den, det allerede har været Gjenstand for i Udvalget. Jeg skal derfor henstille, at man ogsaa overfor disse Forslag vil følge Udvalgets Færtal. Med Hensyn til det tredie Vædringsforslag udenfor Betænkningen sagde det ærede Medlem, at det kun var en Sprogrettelse, som var ganske ustyldig, og som derfor vist vilde blive